Enderrock | Anna Tisora | Actualitzat el 22/01/2021 a les 18:30

L'arreveure oníric d'Ariana Abecasis

La pianista, cantant i compositora de La Seu d'Urgell presenta 'Adiós, no es para siempre', i ens n'explica tots els racons

Ariana Abecasis | Sara Costa

Llegim *Adiós, no es para siempre* (Luup/Seven Hundred Little Records, 2021), i ja només la sonoritat del títol ens presagia la càrrega emocional que pot haver-s'hi encabit a l'interior. Les sospites són certes: **Ariana Abecasis** és una papallona estirant les ales al sol, a poca distància d'alçar el vol. La pianista, cantant i compositora de La Seu d'Urgell ha anat descobrint el seu nou treball amb comptagotes durant els darrers mesos i, finalment, avui en podem sentir per complet el resultat del que ha estat forjant durant els últims dos anys. Una desena de cançons en anglès i castellà que se serveixen de l'electrònica i els processadors vocals, però sense abandonar els instruments més orgànics com el piano. *Adiós, no es para siempre* ha estat produït per MGTZM (Vic), i editat per Luup Records.

Després d'una bona temporada en aparent silenci, l'autora de *Philosophades* (autoeditat, 2015), es redescobreix en un nou compendi que té el punt de sortida en un punt d'inflexió fruit del creixement personal, en el qual entre altres, s'hi filtra la influència de l'univers **Bon Iver**. "Jo estava immersa en el piano clàssic, i de sobte va haver-hi com un canvi de rumb en tot plegat que va coincidir amb l'admiració a Justin Vermon. Sé que és un gran referent per un munt d'artistes, però és que a mi em va xocar tant!", explica. Tanmateix, comenta que no ha estat mai "una persona amb grans referents artístics, m'agrada beure de molts estils i de qualsevol sonoritat que em commogui".

D'altra banda, el que va propulsar **Abecasis** a enregistrar un disc com *Adiós, no es para siempre*, va ser la seva amistat amb Joan Borràs -teclista d'**Oques Grasses** i productor-, amb qui es van conèixer a l'ESMUC: "no recordo haver fet res de música que no li hagi compartit, i viceversa. Ha estat un gust treballar amb ell gràcies a la confiança, i a més hi ha una admiració mútua que es nota a l'hora de construir", reflexiona la cantant. El tàndem creatiu també ha estat complementat per Ferran Casas (MGTZM), Maragda Farràs -qui s'ha encarregat de la creació visual i conceptual-, i els germans de l'artista -que han fet possibles clips com el de "Nada te pido"-.

Ariana Abecasis resideix a Barcelona, és filla de la Seu d'Urgell, té arrels argentines i ha viscut un temps a la capital anglesa i alguna temporada a Vic, on ha teixit gran part de l'univers de l'àlbum que ara presenta. Sobre la seva infantesa al Pirineu català, l'artista comenta que "sense voler, tot el que he viscut envoltada de la natura que era casa meva, forma part del meu filtre de veure la vida i per tant, de la meva forma de crear música".

De la seva faceta com a pianista clàssica, **Abecasis** agraeix "haver estat immersa en la música clàssica i més acadèmica, ja que sense això no tindria les eines que em permeten saber el que faig quan em poso a compondre una cançó". De totes maneres, assegura que la seva referència no és la música clàssica. Del resultat, afirma que "aquest disc em representa moltíssim com a **Ariana**. Ha estat tot molt treballat i durant tot el procés he sentit la necessitat de tornar a mi, sense deixar de banda totes les influències de coses amb les quals em sento identificada".

Abecasis compon des de la recerca sonora i l'experimentació, i ho tradueix en un conjunt musical convençut i introspectiu amb espai per a la fragilitat. Les lletres d'*Adiós, no es para siempre* són "un exercici de sinceritat amb el que sento", confessa. "Hi ha cançons, com "FIVE", que volen transmetre l'agressivitat que algunes coses em provoquen, com ara els diners i el món consumista que habitem". D'altres, com "tVEO" o "Yo sin tí" s'aferren a diverses reflexions sobre el tema universal que és l'amor.